

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011849
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113011849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2014, v trestnej veci obžalovaného T. C., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, prejednal odvolanie Okresného prokurátora v Trnave, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Trnave sp.zn. 6T/88/2013 zo dňa 15.04.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj v spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný T. C., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom N. D.
N., C. ul. č. XXXX/X,

o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno b/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e sa výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/2/2012 zo dňa 04.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn. 2To/53/2012 zo dňa 04.09.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. C. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 25.09.2011 v čase asi o 22.35 hodine v Leopoldove na Nádražnej ulici viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia s evidenčným číslom BN-353 AY bez vodičského oprávnenia, a to napriek tomu, že mu bol trestným rozkaz Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. 1T/9/2011 zo dňa 24.02.2011, právoplatným dňa 17.05.2011, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/2/2012 zo dňa 04.04.2012 a právoplatného dňa 04.09.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/56/2013 zo dňa 07.10.2013 a právoplatného dňa 05.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor, čo do výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že okresný súd nemohol ukladať súhrnný trest obžalovanému aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. 1T/56/2013 zo dňa 07.10.2013.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný T. C. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou pod sp.zn. 1T/2/2012 zo dňa 04.04.2012 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou pod sp.zn. 1T/56/2013 zo dňa 07.10.2013 na nepodmienečný trest odňatia slobody 6 mesiacov. S prihliadnutím na uvedené je zrejmé, že skutok tvoriaci predmet obžaloby prokuratúry pod sp.zn. 4Pv 47/13/2007 zo dňa 22.10.2013 bol spáchaný predtým, ako boli oba vyššie uvedené rozsudky súdom I. stupňa vyhlásené. Je teda možné konštatovať, že v danom prípade prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, avšak súd I. stupňa v danom prípade nesprávne aplikoval § 42 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko zrušil oba vyššie uvedené rozsudky. Pri rozhodovaní o uložení súhrnného trestu nemal zrušiť obidve predchádzajúce rozhodnutia, ale iba prvý odsudzujúci rozsudok bezprostredne nasledujúci po spáchaní skutku obžalovaným T. C. dňa 25.09.2011, keďže obe tieto rozhodnutia sú od seba nezávislé a vôbec na seba nenadväzujú, pričom každým z nich bol obvinenému uložený aj samostatný trest. Okresný súd teda v zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní súhrnného trestu mohol zrušiť len rozsudok Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou pod sp. zn. 1T/2/2012 zo dňa 04.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp.zn. 2To/53/2010 zo dňa 04.09.2012.

Krajský súd na základe odvolania v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, pretože okresný súd naozaj nesprávne aplikoval ustanovenie § 42 odsek 2 Trestného zákona, a to vo vzťahu k obojm rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou.

K postupu okresného súdu treba podotknúť, že základnou podmienkou možnosti uloženia súhrnného trestu je viacčinný súbeh trestných činov, ktorý je daný vtedy, ak medzi spáchaním časovo najskoršieho z nich a spáchaním najneskoršieho z nich, nebol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska daný vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého

páchateľa, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času nadobudol právoplatnosť a možno naň doposiaľ prihliadať.

Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať.

Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený.

V posudzovanej veci zo spisového materiálu vyplýva, že teraz súdený skutok obžalovaný T. C. spáchal dňa 25.09.2011, pričom vo veci vedenej pod sp.zn. 1T/2/2012 bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou dňa 04.04.2012, pričom išlo o skutok, ktorý odsúdený spáchal 01.07.2011.

Zo spisu Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou krajský súd zistil, že vo veci pod sp.zn. 1T/56/2013 bol vyhlásený rozsudok dňa 07.10.2013, pričom bol v tejto veci odsúdený za skutok spáchaný dňa 24.04.2013.

Z vyššie uvedených časových súvislostí je zrejmé, že podmienka pre uloženie súhrnného trestu bola v posudzovanej veci splnená iba v pomere k právoplatnému rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou pod sp.zn. 1T/2/2012 zo dňa 04.04.2012, avšak vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 07.10.2013 vyneseneho pod sp.zn. 1T/56/2013 už pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona nie sú splnené podmienky. Základnou skutočnosťou tu v tomto zmysle je, že tento rozsudok sp.zn. 1T/56/2013 sa viaže na skutok zo dňa 24.04.2013, teda spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku vo veci 1T/2/2012.

Z týchto dôvodov krajský súd považoval odvolanie okresného prokurátora za plne dôvodné, a preto o ňom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri rozhodovaní o treste, krajský súd pritom zistil, že sú splnené podmienky pre ukladanie toho istého trestu, ktoré podmienky plne zodpovedajú ustanoveniam § 34 odsek 4 Trestného zákona, ako aj ustanoveniam § 38 Trestného zákona, pričom mal za to, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov tak, ako mu bol uložený aj rozsudkom okresného súdu zodpovedá všetkým požadovaným kritériám z hľadiska všeobecnej aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.